

DECIZIA nr.783
din 26 septembrie 2012

**referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului
României nr.28/2012 privind desemnarea membrilor Consiliului de
administrație al Societății Române de Televiziune**

Publicat în Monitorul Oficial nr.684 din 03.10.2012

1. Cu Adresa nr.16/476 din 30 august 2012, liderul Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal, domnul Mircea-Nicu Toader, a trimis Curții Constituționale sesizarea de neconstituționalitate formulată de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal, în conformitate cu prevederile art.146 lit.l) din Constituție, pentru exercitarea controlului de constituționalitate asupra prevederilor Hotărârii Parlamentului României nr.28/2012 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune.

Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.5.486 din 30 august 2012 și constituie obiectul Dosarului nr.1.314L/2/2012.

La sesizare s-a anexat lista cuprinzând semnăturile unui număr de 70 de deputați, și anume: Mircea- Nicu Toader, Eugen Bădălan, Nicolae Bud, Tinel Gheorghe, Ioan-Nelu Botiș, Viorel Balcan, Sulfina Barbu, Doinița-Mariana Chircu, Valeriu Alecu, Dan-Radu Zătreanu, Adrian Henorel Nițu, Cornel Ghiță, Marius-Sorin Gondor, Claudia Boghicevici, Iustin-Marinel Cionca-Arghir, Ștefan Seremi, Mihai Doru Opreșcan, Sorin Andi Pandele, Ioan Bălan, Lucian Nicolae Bode, Sever Voinescu-Cotoi, Răzvan Mustea- Șerban, Ioan Oltean, George Ionescu, Mihai Stroe, Toader Stroian, Mihai Cristian Apostolache, Roberta Alma Anastase, Florin Serghei Anghel, Cristian-Ion Burlacu, Dan Mihai Marian, Zanfir Iorguș, Vasile Gherasim, Nicușor Păduraru, Victor Boiangiu, Costică Canacheu, Adrian Rădulescu, Adrian Florescu, Adrian Bădulescu, Teodor-Marius Spînu, Daniel Buda, Alin Augustin Florin Popoviciu, Alin Silviu Trășculescu, Stelică Iacob Strugaru, Constantin Dascălu, Neculai Rebenciuc, Stelian Ghiță- Eftemie, Gheorghe Ialomîțianu, Elena Gabriela Udrea, Constantin Chirilă, Gabriel-Dan Gospodaru, Marius Cristinel Dugulescu, Cornel Știrbeț, Gabriel Andronache, Mircea Marin, Petru Călian, Postolachi Florin, Cristian Petrescu, Iulian Vladu, Raluca Turcan, Carmen Axenie, Cristian Alexandru Boureau, Constantin Severus Militaru, Gelu Vișan, Cezar-Florin Preda, Petru Movilă, Valerian Vreme, Gheorghe Albu, Monica Maria Iacob-Ridzi și Mihaela Stoica.

2.1. În motivarea sesizării de neconstituționalitate se apreciază că Hotărârea Parlamentului României nr.28/2012 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune încalcă prevederile art.1 alin.(3) și (5) din Constituție referitoare la principiul statului de drept, respectiv obligativitatea respectării legii.

În acest sens, se arată că plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului, potrivit prevederilor art.19 alin.(2) din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, are obligația să desemneze membrii Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, respectiv ai Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, la propunerea grupurilor parlamentare, potrivit configurației politice și ponderii acestora în Parlament. Or, plenul reunit al Parlamentului, în cauza de față, nu a votat propunerile de membri înaintate de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal, grup cărui i se cuvenea, conform configurației politice și ponderii sale în Parlament, un număr de 3 locuri de titulari și 3 de supleanți. De altfel, în cele două comisii pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă ale celor două Camere ale Parlamentului au fost audiați pentru nominalizare doar candidații propuși de grupurile parlamentare ale Partidului Social Democrat, Partidului Național Liberal, Uniunii Democratice Maghiare din România și Uniunii Naționale pentru Progresul României, astfel încât a fost înaintată spre aprobarea plenului Parlamentului lista cuprinzând doar numele acestor candidați.

În consecință, se apreciază că hotărârea criticată încalcă "dominația legii și a dreptului" și, implicit, principiul statului de drept.

În final, autorii sesizării de neconstituționalitate mai evidențiază faptul că majoritatea parlamentară are posibilitatea constituțională de a modifica sau completa legea, dar este obligată să respecte conținutul normativ al legii în vigoare atunci când o aplică. Or, atitudinea de ignorare a legii este contrară principiilor constituționale referitoare la statul de drept și la respectarea legilor, ceea ce atrage de altfel neconstituționalitatea hotărârii contestate.

2.2. Curtea Constituțională a solicitat punctele de vedere ale birourilor permanente ale Senatului și Camerei Deputaților asupra sesizării de neconstituționalitate.

2.2.1. **Președintele Camerei Deputaților**, prin Adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.1/1.558/VZ din 18 septembrie 2012, **a comunicat punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților**, în care se apreciază că sesizarea de neconstituționalitatea formulată este inadmisibilă.

În acest sens, se arată că, în urma modificării aduse Legii nr.47/1992 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.38/2012, Curtea nu mai este competentă să se pronunțe asupra constituționalității hotărârilor Parlamentului. Este invocată și Decizia Curții Constituționale nr.727 din 9 iulie 2012, prin care s-a stabilit că sunt supuse controlului de constituționalitate numai acele "hotărâri ale Parlamentului care afectează valori, reguli și principii constituționale", fiind excluse, pe cale de consecință, alte hotărâri cu caracter normativ, precum și hotărârile cu caracter individual. În același sens este invocată și Decizia nr.799 din 17 iunie 2011.

În final, se conchide că hotărârea criticată, vizând numirea în funcție a membrilor titulari și a celor supleanți în Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune, are caracter individual și, ca urmare, sesizarea de neconstituționalitate trebuie respinsă ca inadmisibilă.

2.2.2. **Președintele Senatului nu a comunicat punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului.**

2.3. În temeiul art.76 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, la data de 25 septembrie 2012, Curtea Constituțională, având în vedere cele consemnate în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr.57 din 6 iulie 2012, cu privire la decizia Comitetului liderilor grupurilor parlamentare în legătură cu desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, a solicitat secretarului general al Camerei Deputaților comunicarea unei copii după decizia adoptată sau stenograma întâlnirii Comitetului liderilor grupurilor parlamentare, după caz, care a avut loc la data de 25 iunie 2012, după epuizarea ordinii de zi a ședinței Biroului permanent al Camerei Deputaților.

Prin Adresa nr.51/4.021 din 25 septembrie 2012, secretarul general al Camerei Deputaților a comunicat faptul că nu există nicio stenogramă a vreunei întâlniri a Comitetului liderilor grupurilor parlamentare și nici nu deține vreo decizie scrisă sau vreun protocol a acestuia înregistrate la Secretariatul general al Camerei Deputaților privind negocierea pentru stabilirea candidaturilor pentru Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate referitoare la Hotărârea Parlamentului României nr.28/2012 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, lucrările și documentele depuse la dosar, raportul întocmit de judecătorul-raportor, Hotărârea Parlamentului României nr.28/2012, precum și dispozițiile Constituției și ale Legii nr.47/1992, reține următoarele:

3. Obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie Hotărârea Parlamentului României nr.28/2012 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.426 din 27 iunie 2012, care are următorul cuprins:

"În temeiul prevederilor art.19 și ale art.20 alin.(1) și (2) din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic

Se desemnează în Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune, pentru o perioadă de 4 ani, începând cu data de 26 iunie 2012, membrii titulari și membrii supleanți prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 26 iunie 2012, cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Constituția României, republicată.

ANEXĂ

COMPONENȚA
Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune

I. Membri titulari	II. Membri supleanți
Jugănaru Anne Rose-Marie	Ristea Luminița Violeta
Brînzan Claudiu	Cernea Mihai Andrei
Nițulescu Cristian	Arhire Vasile
Săftoiu Claudiu	Drăgan Dida
Hossu Longin Lucia	Bârsan Daniela
Radu Irina	Iancu Cristina
Nagy Zoltan Levente	Rostas-Peter Istvan
Nicolicea Nicoleta	
Surugiu Romina-Gabriela	
Tufeanu Gabriel	Oblu Marius-Costel
Nicolau Valentin	Rădulescu Mihai
Burtea Sorin	Popescu Ioana Cătălina
Cornea Raico	Ghiță Andreea-Julika

4. Prevederile constituționale invocate în susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt:

- Art.1 alin.(3): *"România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate."*

- Art.1 alin.(5): *"În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie."*

Totodată, se arată că hotărârea criticată încalcă art.19 alin.(2) din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.636 din 27 decembrie 1999, potrivit căruia:

"(2) Listele de candidați se înaintează birourilor permanente ale celor două Camere, după cum urmează:

a) grupurile parlamentare reunite din cele două Camere înaintează propuneri pentru 8 locuri, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament;

b) Președintele României, pentru un loc;

c) Guvernul, pentru un loc;

d) personalul angajat al fiecărei societăți desemnează, prin vot secret, candidații pentru două locuri, în cadrul unui scrutin organizat de conducerea societății respective;

e) grupurile parlamentare ale minorităților naționale, pentru un loc."

În realitate, din motivarea sesizării de neconstituționalitate Curtea constată că autorul acesteia are în vedere numai art.19 alin.(2) lit.a) teza finală din Legea nr.41/1994.

5.1. Înainte de a proceda la analiza propriu-zisă a criticilor de neconstituționalitate, Curtea urmează a se pronunța asupra următoarelor probleme prelabile:

- dacă sesizarea instanței constituționale a fost realizată cu îndeplinirea condițiilor procedurale prevăzute de Legea nr.47/1992;

- dacă hotărârile Parlamentului intră sub incidența competenței *ratione materiae* a instanței constituționale;

- dacă hotărârile Parlamentului, indiferent de caracterul acestora, pot face obiect al controlului de constituționalitate;

- dacă norma de referință poate fi una infraconstituțională raportată la dispozițiile art.1 alin.(3) și (5) din Constituție;

- dacă prezenta sesizare de neconstituționalitate a fost formulată de către subiectele de drept prevăzute de lege.

5.1.1. Sub aspectul legalității sesizării, Curtea reține că, deși sesizarea de neconstituționalitate a fost depusă direct la Curtea Constituțională, contrar art.27 alin.(2) din Legea nr.47/1992, potrivit căruia "Sesizarea făcută de parlamentari se trimite Curții Constituționale în ziua primirii ei, de către secretarul general al Camerei respective", aceasta nu este o cauză de inadmisibilitate, ci una de neregularitate (a se vedea, *ad similib*, Decizia nr.305 din 12 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.213 din 20 martie 2008, Decizia nr.729 din 9 iulie 2012, Decizia nr.732 din 10 iulie 2012, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.480 din 12 iulie 2012, și Decizia nr.735 din 24 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.510 din 24 iulie 2012). În consecință, Curtea a fost legal investită cu prezenta sesizare de neconstituționalitate.

5.1.2. Atribuția Curții Constituționale de a se pronunța asupra constituționalității hotărârilor plenului Camerei Deputaților, hotărârilor plenului Senatului și hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului a fost introdusă prin art.I pct.1 din Legea nr.177/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.672 din 4 octombrie 2010. Această atribuție a fost conferită prin lege organică, în temeiul art.146 lit.I) din Constituție, aflându-și sediul în art.27 alin.(1) din Legea nr.47/1992, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.807 din 3 decembrie 2010.

La data de 19 iunie 2012 a fost adoptată Legea pentru modificarea alin.(1) al art.27 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, lege care viza eliminarea, din cuprinsul art.27 alin.(1), a hotărârilor plenului Camerei Deputaților, hotărârilor plenului Senatului și hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, asupra cărora Curtea Constituțională avea competența a se pronunța. La data de 27 iunie 2012, Curtea a fost sesizată cu o obiecție de neconstituționalitate a acestei legi în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate reglementat de art.146 lit.a) teza întâi din Constituție și, în cursul soluționării acesteia, a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr.38/2012 pentru modificarea Legii nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.445 din 4 iulie 2012, prin care au fost modificate prevederile alin.(1) al art.27 din Legea nr.47/1992, în același sens în care dispuneau și prevederile Legii pentru modificarea alin.(1) al art.27 din Legea nr.47/1992, aflate pe rolul Curții Constituționale pentru exercitarea controlului *a priori* de constituționalitate.

Prin Decizia nr.727 din 9 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.477 din 12 iulie 2012, Curtea Constituțională a admis obiecția de neconstituționalitate referitoare la Legea pentru modificarea alin.(1) al art.27 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și a constatat că "soluția legislativă care exclude de la controlul de constituționalitate hotărârile Parlamentului care afectează valori și principii constituționale este neconstituțională".

Potrivit art.147 alin.(4) din Constituție, "Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor".

Astfel, chiar dacă, în mod formal, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.38/2012 era încă în vigoare, Curtea, prin Decizia nr.728 din 9 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.478 din 12 iulie 2012, și Decizia nr.729 din 9 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.480 din 12 iulie 2012, a stabilit: "Concluzia firească ce poate fi desprinsă în urma analizării întregului context juridic al momentului, astfel cum a fost expus mai sus, nu poate fi, în sens constituțional, decât aceea a interpretării și aplicării normelor juridice în vigoare în acord cu deciziile Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unor prevederi legale și în conformitate cu efectele juridice specifice acestor decizii.

Așa fiind, pentru menținerea stării de constituționalitate a cadrului legislativ în vigoare și incident în cauza de față, rezultă că instanța de contencios constituțional se poate pronunța asupra hotărârilor Parlamentului «care afectează valori și principii constituționale»".

În consecință, sesizările de neconstituționalitate care vizau Hotărârea Camerei Deputaților nr.25/2012 privind revocarea doamnei Roberta Alma Anastase din funcția de președinte și de

membru al Biroului permanent al Camerei Deputaților, Hotărârea Senatului nr.24/2012 privind revocarea din funcția de președinte al Senatului a domnului Vasile Blaga, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.446 din 4 iulie 2012, și Hotărârea Parlamentului României nr.32/2012 pentru revocarea domnului Gheorghe Iancu din funcția de Avocat al Poporului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.445 din 4 iulie 2012, nu au fost respinse ca inadmisibile pe motiv că instanța constituțională nu avea competența de a cenzura hotărârile plenului Camerei Deputaților, hotărârile plenului Senatului și hotărârile plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului - chiar dacă, astfel cum mai înainte s-a menționat, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.38/2012 era, în mod formal, încă în vigoare-, ci pe motiv că acestea nu afectau, prin obiectul și efectul lor juridic, valori și principii constituționale.

Mai mult, prin Decizia nr.738 din 19 septembrie 2012, nepublicată încă, Curtea a constatat neconstituționalitatea Legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.38/2012, stabilind că această ordonanță de urgență este neconstituțională, încălcând art.115 alin.(6) din Constituție. Întrucât deciziile pronunțate de instanța constituțională îi sunt opozabile din momentul pronunțării lor, nu de la data publicării în Monitorul Oficial al României, rezultă că în momentul de față sunt aplicabile pe deplin dispozițiile Legii nr.177/2010, competența Curții fiind, astfel, reîntregită.

În consecință, competența *ratione materiae* a Curții Constituționale include și controlul de constituționalitate exercitat asupra hotărârilor plenului Camerei Deputaților, hotărârilor plenului Senatului și hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului.

5.1.3. Prin Decizia nr.307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.293 din 4 mai 2012, Curtea a reținut că textul art.27 din Legea nr.47/1992 nu instituie vreo diferențiere între hotărârile care pot fi supuse controlului Curții Constituționale sub aspectul domeniului în care au fost adoptate sau sub cel al caracterului normativ ori individual, ceea ce înseamnă că toate aceste hotărâri sunt susceptibile a fi supuse controlului de constituționalitate - *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*. În consecință, sesizările de neconstituționalitate care vizează asemenea hotărâri sunt *de plano* admisibile.

Totodată, Curtea a reținut și prin deciziile nr.53 și 54 din 25 ianuarie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.90 din 3 februarie 2011, că "pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului, adoptate după conferirea noii competențe, hotărâri care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional". Prin deciziile menționate, Curtea a făcut o distincție clară între hotărârile care sunt criticate din perspectiva valorilor, regulilor și principiilor constituționale, pe de o parte, și hotărârile care prin obiectul lor vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, pe de altă parte.

5.1.4.1. În privința hotărârilor care sunt criticate din perspectiva valorilor, regulilor și principiilor constituționale, instanța constituțională a stabilit, în mod expres, că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate astfel formulată, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate la art.27 din Legea nr.47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte; așadar, criticile trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu una legală ori regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. Desigur, invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie formală, ci efectivă.

În privința hotărârilor care prin obiectul lor vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, Curtea a reținut că norma de referință, în cadrul controlului de constituționalitate exercitat, poate fi atât o dispoziție de rang constituțional, cât și una infraconstituțională, ținând cont de dispozițiile art.1 alin.(5) din Constituție. O atare orientare a Curții este dată de domeniul de maximă importanță în care intervin aceste hotărâri - autorități și instituții de rang constituțional -, astfel încât și protecția constituțională oferită autorităților sau instituțiilor fundamentale ale statului trebuie să fie una în consecință. Prin urmare, hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului care vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang

constituțional pot fi supuse controlului de constituționalitate chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională.

5.1.4.2. Ținând cont de considerentele de la punctul 5.1.4.1, prin Decizia nr.307 din 28 martie 2012, instanța constituțională a reținut că autoritatea publică vizată prin hotărârea criticată, și anume Consiliul Național al Audiovizualului, nu este una de rang constituțional. Prin urmare, nereferindu-se la o instituție de rang constituțional, hotărârea criticată poate fi cenzurată numai din punctul de vedere al exigențelor procedurale și substanțiale stabilite expres prin textul Constituției.

Astfel, în precedent, Curtea a stabilit că din moment ce critica autorilor sesizării de neconstituționalitate vizează încălcarea unor valori, reguli sau principii constituționale expres menționate, aceștia invocă, în mod efectiv, prevederile Constituției ca norme de referință, ceea ce echivalează cu faptul că sesizarea de neconstituționalitate formulată îndeplinește condițiile de admisibilitate stabilite de Curtea Constituțională.

5.1.4.3. În cauza de față, Curtea observă că autorul sesizării invocă încălcarea art.1 alin.(3) și (5) din Constituție prin raportare la art.19 alin.(2) lit.a) teza finală din Legea nr.41/1994. Cu alte cuvinte, este vizată încălcarea unor texte constituționale ca urmare a încălcării unui text legal. Prin urmare, sarcina Curții este aceea de verificare mai întâi a conformității procedurii de adoptare a hotărârii cu exigențele legii, ca mai apoi să raporteze această concluzie la textele constituționale invocate.

Potrivit celor enunțate la punctul 5.1.4.1, hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului care vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional pot fi supuse controlului de constituționalitate chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională.

Art.31 alin.(5) din Constituție prevede *in terminis* că "Serviciile publice de radio și de televiziune sunt autonome. Ele trebuie să garanteze grupurilor sociale și politice importante exercitarea dreptului la antenă. Organizarea acestor servicii și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică".

Art.1 și 2 din Legea nr.41/1994 prevăd că Societatea Română de Televiziune este o persoană juridică înființată ca serviciu public autonom de interes național. **Chiar dacă denumirea persoanei juridice, mai precis forma de organizare a serviciului public de televiziune, nu este cuprinsă în mod expres în textul Constituției, serviciul ca atare, precum și activitatea pe care acesta îl prestează sunt prevăzute în mod expres de art.31 alin.(5) din Constituție.** Totodată, controlul parlamentar asupra acesteia, precum și obligația de a fi organizată potrivit unei legi organice sunt prevăzute tot prin textul Constituției.

Prin urmare, datorită faptului că existența acestui serviciu public este prevăzută de art.31 alin.(5) din Constituție, se conferă acestuia o importanță constituțională, astfel încât hotărârile Parlamentului care vizează organizarea și funcționarea acestuia pot fi, de asemenea, supuse controlului de constituționalitate chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională.

5.1.5. Întrucât atât în cuprinsul sesizării de neconstituționalitate, cât și al adresei de înaintare se face referire la "sesizarea Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal", cât și la "deputații din cadrul Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal", Curtea reține că sesizarea a fost formulată de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Camera Deputaților, fiind semnată de liderul acestuia, domnul Mircea-Nicu Toader, conform art.14 alin.(2) lit.c) din Regulamentul Camerei Deputaților, semnăturile celorlalți deputați prezentate în anexă având mai degrabă rolul de a sprijini acțiunea grupului parlamentar reprezentată de liderul acestuia.

5.2. În consecință, Curtea Constituțională, în temeiul prevederilor art.146 lit.l) din Constituție și al dispozițiilor art.27 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost legal sesizată să se pronunțe asupra constituționalității Hotărârii Parlamentului României nr.28/2012.

6. Examinând criticile propriu-zise de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

6.1. Potrivit procesului-verbal al ședinței comune a comisiilor pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă, precum și stenogramei ședinței comune a Camerei Deputaților și a Senatului din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr.57 din 6 iulie 2012, atât în cadrul ședinței comisiilor menționate, cât și în cel al plenului reunit al celor două

Camere ale Parlamentului, **s-a adus în discuție înțelegerea liderilor de grupuri parlamentare de a nu permite grupurilor parlamentare ale Partidului Democrat Liberal să nominalizeze persoane pentru audierea în comisia comună; potrivit procesului-verbal menționat, cererea acestui partid de audiere a persoanelor propuse de acesta fiind respinsă cu 15 voturi împotriva, 9 voturi pentru și 2 abțineri.**

Astfel au fost audiați doar candidații propuși de Partidul Social Democrat, de Partidul Național Liberal, de Uniunea Democrată Maghiară din România, de Uniunea Națională pentru Progresul României, de Președintele României, de Guvernul României, de personalul angajat al Societății Române de Televiziune și de grupul parlamentar al minorităților naționale.

La finalul audierilor din comisiile de specialitate, membrii acestora au hotărât cu 20 de voturi pentru, niciun vot împotriva și 2 abțineri să transmită plenului Parlamentului un **aviz favorabil** pentru lista candidaților nominalizați pentru a face parte din Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune.

6.2. Așadar, Curtea reține că **în privința candidaților nominalizați la nivelul grupurilor parlamentare reunite din cele două Camere** nu au fost audiați la comisiile de specialitate și cei propuși de Partidul Democrat Liberal, astfel încât lista candidaților nominalizați pentru a face parte din Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune nu i-a cuprins și pe aceștia. Desigur, o atare neregularitate putea fi acoperită prin votul plenului reunit al celor două Camere în sensul completării listei potrivit configurației politice și ponderii grupurilor parlamentare în Parlament, **însă, în cauza de față, acest lucru nu s-a întâmplat.** Mai mult, plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului a respins cererea Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal "de retrimiteră la comisia a raportului" în vederea audierii candidaților propuși de partidul menționat, cu 221 de voturi împotriva și 28 de voturi pentru. Așadar, plenul reunit a aprobat și și-a însușit ceea ce au propus comisiile de specialitate în ședință reunită, deși avea competența de a infirma hotărârea luată în comisiile de specialitate.

De altfel, Curtea, în jurisprudența sa, a statuat că aceste comisii permanente sunt organe interne de lucru ale Camerelor Parlamentului, a căror activitate are caracter pregătitor pentru a oferi forului deliberativ toate elementele necesare adoptării deciziei (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr.48 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.125 din 21 mai 1994, Decizia nr.209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.188 din 22 martie 2012).

Dat fiind caracterul de organ de lucru intern al comisiilor parlamentare, natura juridică a avizelor adoptate de acestea este aceea a unui act preliminar, de recomandare, adoptat în scopul de a sugera o anumită conduită, sub aspect decizional, plenului fiecărei Camere sau Camerelor reunite. Rapoartele și avizele au caracter obligatoriu numai sub aspectul solicitării lor, nu și din perspectiva soluțiilor pe care le propun, Senatul și Camera Deputaților fiind singurele corpuri deliberative prin care Parlamentul își îndeplinește atribuțiile constituționale. În situația în care o comisie parlamentară, din diverse motive, nu își duce la îndeplinire activitatea potrivit legii și Constituției, "nu este de natură a împiedica plenul fiecărei Camere de a dezbate și de a decide direct asupra problemelor care intră în atribuțiile lor. În fond, specificul activității unei Camere a Parlamentului este de a adopta o decizie colectivă, luată cu majoritatea voturilor, după o dezbateră publică" (Decizia nr.209 din 7 martie 2012 și Decizia nr.307 din 28 martie 2012).

6.3. Prin hotărârea adoptată, plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului a încălcat în mod vădit dispozițiile art.19 alin.(2) lit.a) teza finală din Legea nr.41/1994, cele 8 locuri alocate grupurilor parlamentare trebuind a fi ocupate de candidații propuși de acestea, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament.

Ca urmare, Curtea reține că încălcarea legii are drept consecință imediată nesocotirea art.1 alin.(5) din Constituție, care prevede că respectarea legilor este obligatorie. Încălcarea acestei obligații constituționale atrage implicit afectarea principiului statului de drept, consacrat prin art.1 alin.(3) din Constituție.

Având în vedere cele expuse, Curtea constată că Hotărârea Parlamentului României nr.28/2012 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune este neconstituțională în ceea ce privește desemnarea candidaților de către grupurile parlamentare reunite ale celor două Camere ale Parlamentului.

7. Cu privire la efectele juridice pe care prezenta decizie le produce, Curtea reține următoarele:

7.1. Potrivit art.147 alin.(4) din Constituție, Hotărârea Parlamentului României nr.28/2012 își păstrează prezumția de constituționalitate până la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, astfel încât actele juridice adoptate de Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune până la această dată rămân valabile, sub acest aspect (a se vedea, *ad similib*, Decizia nr.414 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.291 din 4 mai 2010, sau Decizia nr.1.606 din 15 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.106 din 9 februarie 2012).

7.2. Având în vedere cele constatate prin prezenta decizie, potrivit art.147 alin.(4) din Constituție, Hotărârea Parlamentului României nr.28/2012 își încetează efectele juridice în privința celor 8 candidați desemnați de către grupurile parlamentare la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I. Tot ca efect al caracterului general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale, Parlamentul urmează să stabilească procedura de desemnare a membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune în privința celor 8 locuri alocate grupurilor parlamentare cu respectarea întru totul a dispozițiilor imperative ale art.19 alin.(2) lit.a) din Legea nr.41/1994.

7.3. În fine, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale constante, puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor Curții Constituționale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art.147 alin.(4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiecților de drept (a se vedea în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia Plenumului Curții Constituționale nr.1 din 17 ianuarie 1995 privind obligativitatea deciziilor sale pronunțate în cadrul controlului de constituționalitate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.16 din 26 ianuarie 1995, Decizia nr.414 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.291 din 4 mai 2010, Decizia nr.415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.294 din 5 mai 2010, Decizia nr.903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.584 din 17 august 2010, Decizia nr.1.018 din 19 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.511 din 22 iulie 2010, Decizia nr.766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.549 din 3 august 2011, Decizia nr.1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.99 din 8 februarie 2012).

Pentru considerentele expuse, în temeiul art.146 lit.l) din Constituție, al art.1, 3, 10 și 27 din Legea nr.47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea de neconstituționalitate formulată de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Camera Deputaților și constată că Hotărârea Parlamentului României nr.28/2012 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune este neconstituțională în ceea ce privește desemnarea candidaților de către grupurile parlamentare reunite ale celor două Camere ale Parlamentului.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Deliberarea a avut loc la data de 26 septembrie 2012 și la ea au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu, Puskas Valentin Zoltan și Tudorel Toader, judecători.